

Déu ens ha beneït

El passat 27 de gener, a la parròquia d'Alcarràs, el Juan Ignacio Toscano Cruz va ser ordenat de diaca pel Sr. Bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris i Frígola. Cal destacar que és el primer cop que s'ha celebrat aquest sacrament a la parròquia i poble, cosa que la comunitat cristiana ha agraït molt especialment i ho ha viscut com una benedicció de Déu. El Sr. Bisbe va presidir l'Eucaristia acompanyat pels vicaris de la nostra diòcesi, dels rectors del Seminari de Lleida i interdiocesà, i dels mossens de la parròquia del poble. En el presbiteri també servien a l'altar els diaques i alguns seminaristes i acòlits. Una cinquantena de capellans van concelebrar durant l'eucaristia. Les parròquies d'Alcarràs, Pardinyes, el Carme i també un grup de joves de la Delegació de Joves del nostre bisbat, van omplir tota l'església. Els cants van ser especialment

ben preparats pels joves de l'esplai «El Cau», de Pardinyes. Les autoritats de la vila es van fer presents en aquest acte pel seu caràcter únic i especial. L'ordenació va ser seguida en directe —des de Colòmbia— per la família de Juan Ignacio, gràcies a les noves tecnologies i a les facilitats de l'ajuntament de la vila. En acabar l'eucaristia, la festa va continuar als locals de la capella de Sant Sebastià amb un pisolabis preparat per a l'ocasió. Agraïm al Senyor aquesta ordenació de Juan Ignacio. Li agraïm al senyor bisbe que hagi volgut ordenar-lo a la parròquia d'Alcarràs. Li agraïm a Juan Ignacio el seu oferiment i decisió, i donem gràcies a totes les persones que han fet possible que aquesta celebració hagi estat reeixida. Podem dir i reconèixer que Déu ens ha beneït.

**Mn. Xavier Navarro
i Mn. Enrique Galvis**

«Migracions: Pelegrinatge de fe i esperança. Amb tu també»

Una nova Jornada de Migracions, 20 de gener de 2013. Un nou dia de festa i de fraternitat. La jornada, al Col·legi dels Maristes, començava amb la missa que ha presidit el nostre bisbe, Mons. Joan Piris. El festival ha estat una explosió d'alegria i color. Els joves del Carme, juntament amb la sardana ballada pels immigrants, ha estat el fermall d'or del festival.

El pica-pica, ens ha deixat el bon gust d'un matí ple d'il·lusió i d'esperança. A la tarda va tenir lloc una competició esportiva.

Som pelegrins, animats per la fe i la confiança, que anem cap a una vida i un món millor, agafats de la mà en una rotllana com la sardana, que va marcant el compàs del dia a dia.

Parròquia del Carmen

AJUDANT A VIURE

Els nostres catecúmens fan camí

Sabem que en cada sacrament hi ha un encontre misteriós entre l'amor de Déu i la llibertat de la persona. Per això, com a Església no només recordem a tothom el primat de l'amor gratuït del Senyor, sinó també volem tenir una cura particular per la llibertat de la persona que demana els sacraments de la Iniciació Cristiana, comproment-nos a acompanyar-la

i encoratjar-la, per tal que doni una resposta conscient i voluntària a la iniciativa de Déu. L'Església *no pot judicar la «fe»* de la persona, però *pot i ha de jutjar les «condicions necessàries»* perquè la persona respongui lliurement a Déu i, en conseqüència, pot i ha de prendre aquelles *decisions operatives* que es mostren coherents, si més no per no exposar els sacraments a la «invalidesa».

A la nostra Diòcesi, durant el curs 2010-2011, vàrem treballar l'objectiu de la Iniciació Cristiana, estudiant i madurant la possibilitat, entre altres accions, d'instaurar el Catecumenat d'adults (a partir dels 18 anys) «amb la col·laboració de les parròquies dels candidats», cosa que quedà establerta el 21 de novembre de 2011.

Convé recordar que el Catecumenat «no és una simple exposició de dogmes i manaments, ans una formació i aprenentatge de tota la vida cristiana degudament allargat, a través dels quals els deixebles s'uneixen amb el seu mestre» (AG, 14).

La celebració del ritu d'ingrés dels catecúmens es va fer el primer diumenge d'Advent a l'església parroquial de la Magdalena.

Ara, en aquest primer diumenge de Quaresma, en l'Eucaristia de les 19.30 h a la Catedral i presidit pel Bisbe, primer responsable de la Iniciació Cristiana dels adults, celebrarem el ritus de l'elecció lliurant als catecúmens el Símbol de la Fe i el Parenostre: el temps de Quaresma serà per a ells «el temps de la purificació i de la il·luminació», temps de preparació última abans de la celebració dels sacraments de la Iniciació Cristiana; aquest període és, en la Tradició de l'Església, un temps de recés espiritual i de conversió.

La celebració dels tres sacraments de la iniciació cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) tindrà lloc el 21 d'abril, quart Diumenge de Pasqua, a la Catedral. Des d'ara us hi convido a tots. És important fer visible l'acolliment dels catecúmens i la seva incorporació a la Comunitat.

I aprofito per a recordar la importància del padrí o padrina en els sacraments del Baptisme, de la Confirmació i de l'Eucaristia. La seva missió és acompanyar el candidat especialment en la celebració dels sacraments i fer-li costat en els seus primers passos en la vida cristiana. Per tot això, s'ha d'eleger una persona madura en la fe, bon garant de vida cristiana, capaç d'ajudar el catecumen en les dificultats diàries que li pot suposar el fet de creure i viure cristiana, i capaç d'introduir-lo en la vida de la comunitat cristiana pròpia. És tot el contrari d'una figura decorativa i per això tots no poden ser-ho.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

■ **NÚRIA ORTÍN**

Compromís d'Església

Després de l'experiència viscuda el 4 d'octubre passat amb la reeixida celebració de la Nit de Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*, al setmanari pensen que és un bon moment per donar-lo a conèixer encara més i, per això, han engegat una campanya per engrescar nous subscriptors. La Núria Ortín és relacions públiques de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel (tel. 934 092 770).

Com ha evolucionat el setmanari? *Catalunya Cristiana* és un mitjà al servei de la comunió. En els últims anys, el repte ha estat créixer en el servei a la comunió dins i fora de les nostres Esglésies diocesanes. Per fer-ho, hem donat veu a les diverses sensibilitats i carismes d'Església. En l'actual context de crisi econòmica i de valors, el setmanari ha augmentat el seu compromís social.

Què li faltaria per arrodonir el producte?

Moltes coses, perquè quan parlem d'ideals val la pena ser sempre molt agosarats! Ens agradaria poder comptar amb més recursos humans i materials, per poder reflectir amb més fidelitat la realitat viva de les nostres Esglésies. Un altre somni seria oferir la revista a tot color i apostar de valent per l'edició digital.

Com s'està adaptant a les noves necessitats?

Els joves són un compromís pendent, com també ho són per a l'Església en general. Intentem arribar-hi a través de xarxes socials (Facebook o Twitter), però no és fàcil, perquè encara fem servir un llenguatge que no és el seu. La campanya de subscripcions és també una bona oportunitat per prendre el pols a la joventut. La nostra fita és aconseguir mil nous subscriptors!

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La persona creix a l'escolta de la Paraula de Déu, a la casa de Déu que és l'Església

Fem la *Illiçó divina* (*lectio divina*) en el Temple de Déu que és l'Església i, en definitiva, en l'Eucaristia. En ella se'ns dona per llegir l'Evangeli, amb les Benaurances i el Sermó de la Muntanya, com ho farem més endavant. Llegim també l'ensenyament de Pau i de Joan, de Pere i de Jaume, arrelat en el Primer Testament, amb la Llei de Moisès perfeccionada en Crist, juntament amb els Profetes que l'anuncien.

Proposo aquesta *Illiçó divina* del Parenostre, tot subratllant la importància de dir-lo bé, de tant en tant, amb gran silenci interior, amb gran confiança:

Pare nostre que estàs en el cel, que el teu Nom sigui conegut, estimat i adorat; vingui a nosaltres el teu Regne de justícia, amor i pau; faci's la teva voluntat a la terra com al cel: quan escoltem la paraula de Jesús i la posem en pràctica fem la teva voluntat. Estem en Crist, Camí. Que sapiguem donar a tothom el pa de cada dia i que no ens falti el Pa de la Vida que és Crist en l'Eucaristia; perdona'ns les culpes amb el teu Amor per tal que també nosaltres estimem i perdonem sempre. No permetis que caiguem en temptació i allibera'ns de tot mal. Amén. En tenim prou amb la Pregària i amb la Caritat viva, viscudes en el Poble de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Com hem de dialogar sobre la fe?

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats també cal que estudiem les actituds que afavoreixen la comunicació: com hem de dialogar?

Més enllà d'actituds primàries, d'atracció o de rebut, pròpies d'un primer contacte del cristianisme amb les noves religiositats, es va generant dins de l'Església una actitud més oberta i dialogant. Molts cristians veuen amb un prudent optimisme el retorn de l'espiritualitat. El creixent interès per la mística pot revifar els profunds valors de l'espiritualitat cristiana. Creients i no creients llegeixen els escrits de Teresa d'Àvila i Joan de la Creu.

Per aconseguir una fecundació mútua entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat, cal passar de la dialèctica al diàleg.

L'actitud de diàleg és acollidora i s'accepten les aportacions de l'altre com un possible enriquiment i com una possibilitat de trobada. El diàleg es fonamenta en una predisposició a aprendre. En el fons, el diàleg pressuposa la recerca d'una veritat (*logos*) entre dos (*dia*) que són conscients de llur ignorància i que es mouen pel desig de conèixer, no d'imposar la pròpia opinió. Aleshores, enraonar esdevé una manera de raonar, de cercar la veritat.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una fe activa

La fe acompanya el qui ha demanat el baptisme guiant-lo fins arribar a la recepció del sagrament baptismal. En aquest itinerari, sobretot en els moments ja assenyalats del diàleg d'acolliment i del lliurament de la formulació de les veritats de la nostra fe per mitjà del Credo, la fe certament que va prenent vida en el qui espera rebre el baptisme, però és una fe acollida, rebuda. Per més important i significatiu que sigui rebre i acollir el do de la fe, el seu protagonisme se centra més en qui dona la fe que no pas en qui la rep.

Però ve el moment del baptisme, i aleshores sí. El qui ha d'acostar-se a les fonts baptismals, abans de fer-ho, amb una formulació breu i dialogada confessa la seva fe en la Trinitat santa de Déu i en cada una de les seves Persones: el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. És aquesta professió de fe, que rep el nom de «Professió de fe baptismal» i que renovem cada any durant la vetlla pasqual, la que té com a resposta ser submergit (o passar) per les aigües baptismals, les que ens donen novetat de vida: vida de comunió amb la santa Trinitat, després d'haver mort i resuscita (sacramentalment) amb Crist pel baptisme.

En el moment de fer aquesta professió de fe prèvia al baptisme, es pot dir que la fe pren, en aquella persona, una dimensió nova. Ja no és només un do rebut o acceptat. És, tal com diu el ritual, una *fe activa*, perquè té com a protagonista el qui rep el baptisme. És ell (o ella) qui, de manera personal i activa, confessa la seva fe.

A partir d'aquell moment, la fe del batejat ja haurà de ser sempre *activa*, serà el nord de la vida del cristià. Serà la claror que il·lumini els seus passos pels camins de Déu. La fe activa farà activa la vida del cristià.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ✠ Diumenge I de Quaresma [(litúrgia hores: 1a setm.): ■ Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM).

18. Dilluns [■ Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo.

19. Dimarts [■ Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità.

20. Dimecres [■ 1Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.

21. Dijous [■ Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7, 7-12]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal.

22. Divendres [□ 1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa.

23. Dissabte [■ Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisès digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat". Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigüeu vora meu en els perills, Senyor.*

Tu que vius a recer de l'Altíssim / i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, / digues al Senyor: «Sou la muralla on m'emparo, / el meu Déu, en qui confio.» R.

No et passarà res de mal, / ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, / perquè ha donat ordre als seus àngels / de guardarte en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans / perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, / trepitjaràs lleopards i escurçons, / passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré, / el protegiré perquè coneix el meu nom. / Sempre que m'invocui, l'escoltaré, / estaré vora d'ell en els perills, / el salvaré i tothom l'estimarà. R.

Jesús rebutja les temptacions del dimoni.
Pintura del Duccio. Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Esriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor». Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim al llavis. Diu l'Esriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat». Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». Jesús li va respondre: «Diu l'Esriptura que l'home no viu només de pa». Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardarte" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu"».

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Dijo Moisés al pueblo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tú dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí, con unas pocas personas. Pero luego creció, hasta convertirse en una raza grande, potente y numerosa. Los egipcios nos maltrataron y nos oprimieron, y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestra voz, miró nuestra opresión, nuestro trabajo y nuestra angustia. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y portentos. Nos introdujo en este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado." Lo pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Está conmigo, Señor, en la tribulación.*

Tú que habitas al amparo del Altísimo, / que vives a la sombra del Omnipotente, / di al Señor: «Refugio mío, alcázar mío, Dios mío, / confío en ti.» R.

No se te acercará la desgracia, / ni la plaga llegará hasta tu tienda, / porque a sus ángeles ha dado órdenes / para que te guarden en tus caminos. R.

Te llevarán en sus palmas, / para que tu pie no tropiece en la piedra; / caminarás sobre áspides y víboras, / pisotearás leones y dragones. R.

«Se puso junto a mí: lo libraré; / lo protegeré porque conoce mi nombre, / me invocará y lo escucharé. / Con él estaré en la tribulación, / lo defenderé, lo glorificaré.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: La Escritura dice: «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón.» Se refiere a la palabra de la fe que os anunciamos. Porque, si tus labios profesan que Jesús es el Señor, y tu corazón cree que Dios lo resucitó de entre los muertos, te salvarás. Por la fe del corazón llegamos a la justificación, y por la profesión de los labios, a la salvación.

Dice la Escritura: «Nadie que cree en él quedará defraudado.» Porque no hay distinción entre judío y griego; ya que uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan. Pues «todo el que invoca el nombre del Señor se salvará».

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y, durante cuarenta días, el Espíritu lo fue llevando por el desierto, mientras era tentado por el diablo. Todo aquel tiempo estuvo sin comer, y al final sintió hambre.

Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, dile a esta piedra que se convierta en pan.» Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me lo han dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo.» Jesús le contestó: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le contestó: «Está mandado: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Completadas las tentaciones, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

COMENTARI

No temptis el Senyor, el teu Déu

L'evangeli d'avui ens ofereix, com cada any, el relat de les temptacions de Jesús; aquesta vegada segons la versió de Lluç. Després de la presentació inicial, la narració està dividida en tres escenes que giran al voltant d'una oferta del diable i d'una resposta de Jesús a base d'una citació bíblica.

A la presentació, Jesús apareix ple de l'Esperit Sant que el condueix al desert per ser temptat pel diable; i on, al mateix temps, un dejuni intens el deixa extenuat de fam.

El diable ataca sempre pels punts febles, en aquest cas la fam de Jesús. La primera temptació afecta la

identitat divina de Jesús i la seva debilitat humana, la fam. Jesús respon referint-se a l'aliment vital que aporta la paraula de Déu, de la qual és missatger.

La segona temptació rau en l'oferta del diable de participar del seu poder sobre tota la terra a canvi d'adorar-lo a ell. La tergiversació del món: adorar el diable com a principi de tota autoritat fonamentada en el propi interès egoista. Jesús respon referint-se a l'exclusivitat de Déu sobre tot poder i autoritat.

La tercera temptació es basa, novament, en la identitat divina de Jesús, en el si del temple de Jerusalem i amb manifestació d'àngels; un signe religiós fonamental en l'acompliment espectacular de

l'Esriptura (cf. *Salm* 90,11). Jesús ho qualifica com a temptació a Déu mateix.

Jesús, amb la gràcia de l'Esperit de què es portador, ha vençut el diable amb les seves ofertes afalgadores. Davant la temptació d'usar la seva divinitat a favor de les necessitats humanes (fam), d'aconseguir un poder social (la glòria dels reialmes) o religions espectacular (salvat pels àngels), Jesús resta fidel a la seva feblesa humana i a la seva intenció d'acomplir la voluntat de Déu, fins a l'extrem. Tot un programa per a nosaltres en aquesta Quaresma: escoltar la Paraula de Déu, assimilar-la, i viure-la al servei de la voluntat de Déu, i no de la nostra.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

II. Cal viure la fe

En el Credo, que tan sovint recitem, diem: «Crec en un Déu, Pare Totpoderós». És la veritat que hauria d'omplir de joia i de pau tots els moments de la nostra vida. Dir Pare Totpoderós és ser conscients que tots els esdeveniments, totes les persones que ens envolten són com a «mans» de Déu al nostre servei. Déu Pare tot ho pensa i governa per al nostre bé. «*I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats*» (Mt 10,30).

Ens pot passar també a nosaltres: creiem en Déu... però ens costa creure en la seva acció. Tenim a flor de llavis la queixa per qualsevol cosa que ens contraria o qualsevol persona que no ens cau bé. Voldríem esmenar-li la plana, a Déu. Nosaltres —pensem— ho haguérem fet millor. I així ens passem la vida molestos, preocupats, desencisats d'això o d'allò.

Per què no pensem que Déu, Pare Totpoderós, sap millor que nosaltres el que ens convé en cada moment? Ens cal reflexionar, parar-nos a pensar. Els sants, els homes de fe, mai no van trobar obstacles en la seva vida. Tot els ajudava. Vivien de fe. Ens cal viure la fe: Déu és Pare Totpoderós. La pau serà aleshores el nostre patrimoni. Viurem «reconciliats» amb tots, amb tot i fins amb nosaltres mateixos.

Mn. J. Ramon Ezquerria

Fira de la Infància Missionera

La Fira ha posat la cirereta al pastís. Estem encantats. Ha sigut un moment de trobada d'infants vinguts de diverses parròquies del bisbat, de fer nous amics, d'aprendre valors, de compartir el que cadascú sap, d'acollir al desconegut, de ser una mica més missioners i missioneres. La dinàmica seguida ha estat la següent: el Sr. Bisbe donà la benvinguda i dedicà unes paraules encoratjadores a tots els presents. A continuació, una catequista

explicà el significat del lema d'aquest any «**amb els infants d'Europa... acollim a tots com Jesús**». Després, nens i nenes barrejats en grups diferents, van iniciar un viatge per Europa passant per diferents jocs, relacionats amb el sentit del lema. Per acabar, vàrem berenar, amb allò que cadascú havia portat. Estem molt agraïts als catequistes, que van prenent consciència de la importància d'integrar la dimensió missionera en el seu treball. També va ser el moment d'entregar els diplomes a les guanyadores del concurs organitzat per les OMP.

Delegació de Missions

Visita Pastoral

A la parròquia Mare de Déu de Montserrat ha tingut lloc la Visita Pastoral, feta pel Sr. Bisbe Joan Pirís, en els darrers dies del mes de gener. El Sr. Bisbe ha presidit els diferents actes i ha pogut conèixer, compartir i exhortar-nos, a fi de fer passos de qualitat, vers el Crist en l'Església. Agraïm la seva presència, que ens ajuda a créixer en el Verb i a fer possible que la nostra fe sigui viscuda amb naturalitat, en els diferents ambients on ens desenvolupem com a cristians convençuts. Concloem aquestes breus paraules amb un: Gràcies Sr. Bisbe!

Mn. Manel Mercadé

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge, 17 de febrer:**
 - 1r Diumenge de Quaresma.
 - 18 h, Diumenges de Pel·lícula: «Las nieves del Kilimanjaro» a l'Acadèmia Mariana.
 - 19.30 h, Ritus d'elecció de nom o inscripció dels catecúmens a la Catedral.
- **Dilluns, 18 de febrer:**
 - 10 h, recés de preveres a la Casa de l'Església.
 - Trobada de delegats diocesans de MCS a Madrid (18-19-20).
- **Dimecres, 20 de febrer:**
 - 21 h, inici curset de Diàlegs prematrimonials.
- **Divendres, 22 de febrer:**
 - 11.30 h, trobada de mossens joves.
 - 18 h, «Lectio Divina» Mn. Daniel Turmo. Parròquia Sant Martí.
- **Dissabte, 23 de febrer:**
 - 10 h, recés de catequistes a la parròquia Sant Ignasi.
 - 11.30 h, presentació de «Catalonia Sacra» a la Catedral.
 - 18 h, «Lectio Divina» Mn. Daniel Turmo. Parròquia Santa Maria Magdalena.
- **Diumenge, 24 de febrer:**
 - 2n Diumenge de Quaresma.

Àrea de la celebració litúrgica i d'espiritualitat

«**Exercicis espirituals per a laics**», a la Casa de l'Església - Acadèmia Mariana del **25 de febrer a l'1 de març**. Dirigits per Mn. Gerard Soler Quintillà. Els interessats poden dirigir-se al Sr. Paco Campo, gerent de la Casa de l'Església - Acadèmia Mariana, per a reserva de places i consultar condicions, ja que serà possible la participació en diverses modalitats. Tel. 973 266 161.

AYUDANDO A VIVIR

Nuestros catecúmenos avanza

Sabemos que en cada sacramento hay un encuentro misterioso entre el amor de Dios y la libertad de la persona. Por eso, como Iglesia, no sólo recordamos a todos la primacía del amor gratuito del Señor, sino que también queremos tener un cuidado particular de la libertad de la persona que pide los sacramentos de la Iniciación Cristiana, comprometiéndonos a acompañarla y alentarla para que dé una respuesta consciente y voluntaria a la iniciativa de Dios. La Iglesia no puede juzgar la «fe» de la persona, pero puede y debe juzgar las «condiciones necesarias» para que la persona responda libremente a Dios y, en consecuencia, puede y ha de tomar aquellas *decisiones operativas* que se muestren coherentes, al menos para no exponer los sacramentos a la «invalidez».

En nuestra Diócesis, durante el curso 2010-2011, trabajamos el objetivo de la Iniciación Cristiana, estudiando y madurando la posibilidad, entre otras acciones, de instaurar el Catecumenado de adultos (a partir de los 18 años) «con la colaboración

de las parroquias de los candidatos», lo que quedó establecido el 21 de noviembre de 2011.

Conviene recordar que el Catecumenado «no es una simple exposición de dogmas y mandamientos, sino una formación y aprendizaje de toda la vida cristiana suficientemente largo, a través de los cuales los discípulos se unen con su maestro» (AG, 14).

La celebración del rito de ingreso de los catecúmenos se hizo el primer domingo de Adviento en la iglesia parroquial de la Magdalena.

Ahora, este primer domingo de Cuaresma a las 19.30 h, en la Catedral, en la Eucaristía presidida por el Obispo, primer responsable de la iniciación cristiana de los adultos, celebraremos el rito de la elección entregando a los catecúmenos el Símbolo de la Fe y el Padrenuestro: el tiempo de Cuaresma será para ellos «el tiempo de la purificación y de la iluminación», tiempo de preparación última antes de la celebración de los sacramentos de la Iniciación Cristiana; este período es, en la Tradición de la Iglesia, un tiempo de retiro espiritual y de conversión.

La celebración de los tres sacramentos de la Iniciación Cristiana (Bautismo, Confirmación y Eucaristía) tendrá lugar el 21 de abril, cuarto Domingo de Pascua, en la Catedral. Desde ahora os invito a todos. Es importante hacer visible la acogida de los catecúmenos y su incorporación a la Comunidad.

Y aprovecho para recordar la importancia del padrino o madrina en los sacramentos del Bautismo, de la Confirmación y de la Eucaristía. Su misión es acompañar al candidato especialmente en la celebración de los sacramentos y apoyarle en sus primeros pasos en la vida cristiana. Por eso, se debe elegir una persona madura en la fe, buen garante de vida cristiana, capaz de ayudar al catecúmeno en las dificultades diarias que le pueda suponer el hecho de creer y vivir cristianamente, y capaz de introducirlo en la vida de la comunidad cristiana propia. Es todo lo contrario de una figura decorativa y por eso todos no pueden serlo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Pirís**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737